

Mál nr. 431/2019

M og
V v/ slysa- og sjúkratryggingar.

Ágreiningur um bótaskyldu tímabundinnar óvinnufærni af völdum sjúkdóms.**Gögn.**

Málskot, móttakið 19.12.2019, ásamt fylgigögnum.

Tölvubréf umboðsaðila V, dags. 29.1.2020, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M hafði í gildi slysa- og sjúkratryggingu sem nefnist „Starfsvernd“ hjá breska vátryggjandanum V. Með tjónstilkynningu, dags. 20. september 2018, gerði M kröfu um bætur úr vátryggingunni vegna algjörar óvinnufærni tímabilið 26. júní 2018 til 6. ágúst sama ár í kjölfar aðgerðar sem hann gekkst undir á hægri hendi við upphaf óvinnufærnitímabilsins.

Fyrir liggur læknisvottorð A, sérfræðings í handarskurðlækningum, dags. 30. september 2019. Vottorðið er ritað á ensku. Samkvæmt því mun M hafa fyrst leitað til A 9. mars 2017 eftir tilvísun frá heilsugæslulækni, en M hafi langa sögu um hnúta í lófum (nodules in his palms“), en annars hafi ástæða tilvísunarinnar verið sársauki og kreppa í baugfingri hægri handar og skert réttigeta í löngutöng sömu handar („pain and locking from his right ring finger and to a lesser extent the long finger of the same hand“). Við skoðun hafi verið einkennandi „PFF“ (palmar fascial fibromatosis, Dupuytren’s disease) breytingar í báðum lófum með vægri almennt skertri réttigetu („mild, general loss of extension“) í fingrum hægri handar. Á þessum tíma hafi ekki verið nein ábending fyrir aðgerð vegna „PFF“ („no indications for surgery for the PFF“). Vegna „tendovaginitis stenosis“ hafi verið ræddir kostir og gallar þess að beita varfærinni meðferð („conservative treatment“) ellegar aðgerð. Hafi M valið að fá sterasprautur í baugfingur og löngutöng hægri handar sem hann hafi fengið 23. mars sama ár.

M leitaði á ný til A 22. febrúar 2018. Upplýsti M þá að hann væri að missa hluti og ætti í erfiðleikum með að nota hluti í og utan vinnu („dropping things and having difficulty using things at work and off“). Að þessu sinni hafi M valið að gangast undir aðgerð en ekki fyrr en í júní 2018, þ.e. rétt fyrir sumarleyfi sitt („he opted for surgery but not until June 2018, i.e. just prior to his summer vacation“). Aðgerð hafi verið framkvæmd 26. júní 2018 á löngutöng og baugfingri hægri handar. M hafi svo komið til eftirlits 16. ágúst 2018 og þá hafi M upplýst að hann hafi hafið störf að nýju 7. ágúst og gengið hafi vel með höndina.

Með bréfi, dags. 16. desember 2019, var bótaskyldu hafnað úr vátryggingunni af hálfu V. Er í því efni vísað til ákvæðis í skilmálum vátryggingarinnar á því hvað telst vera veikindi („illness“), en samkvæmt því „þurfa veikindi að leiða til óvinnufærni innan 12 mánaða frá því að fyrstu einkennum komu fram en það er niðurstaða vátryggingafélagsins að hafna kröfu um bætur vegna tímabundinnar örorku þar sem fyrnefnt skilyrði er ekki uppfyllt. Litið er svo á að fyrstu einkennum hafi komið fram þann 09.02.2017.“

Í skilmálum vátryggingarinnar er hugtakið „illness“ skilgreint svo: „**Illness** means sickness or disease, the symptoms of which first appear during the **Period of insurance** and which solely and independently of any other causes results in **Your** total disablement within twelve consecutive months after the symptoms first appear.“

Álit.

Ekki er að fullu ljóst hvað nákvæmlega er átt við með hugtakinu „veikindi“ („illness“) í skilmálum vátryggingarinnar þegar það er gert að skilyrði að veikindin þurfi að hafa leitt til algjörar óvinnufærni innan tólf mánaða samfellds tímabils eftir að einkennum komu fyrst fram (results in **Your** total disablement within twelve consecutive months after the symptoms first appear“). Samkvæmt 1. mgr., 36. gr. laga nr. 7/1936, um samningsgerð, umboð og ógilda samninga, má víkja samningi til hliðar í

heild eða að hluta, eða breyta, ef það yrði talið ósanngjarnt eða andstætt góðri viðskiptavenju að bera hann fyrir sig. Svo umrætt ákvæði váttryggingarskilmálans fari ekki í bága við þetta ákvæði laga verður að skýra hugtakið veikindi („illness“) svo að þau teljist hafa orðið þegar einkenni hafa fyrst komið fram sem gefa tilefni til að ætla að veikindin, ein og sér og óháð öðrum sjúkdómseinkennum, kunni að hafa óvinnufærni í för með sér innan tólf mánaða samfellds tímabils. Með vísan til þessa verður samkvæmt gögnum málsins ekki talið sannað að veikindi samkvæmt skilgreiningu skilmálanna hafi orðið fyrir en M leitaði til A 22. febrúar 2018, en aðgerð og óvinnufærni í kjölfar hennar kom til 26. júní sama ár, eða innan tólf mánaða eftir að veikindin greindust. Verður samkvæmt þessu að líta svo á að M eigi rétt til bóta úr váttryggingunni fyrir tímabundna óvinnufærni.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum fyrir tímabundna óvinnufærni úr slysa- og sjúkratryggingu, „Starfsvernd“, hjá V.

Reykjavík, 18. febrúar 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.